

מסורת הש"ס

(א) שבעות מטה (ב) צ"ק
 יא: ט"ז (ג) ופר חסד גיטין
 כט. ד"ה כלן שנה וחמ"ס
 צ"ק יא: ד"ה וחס'
 (ד) גיטין ד' כט'
 (ה) ברומט ט' וי"ח
 (ו) התעלם רשות כל"ה
 (ז) לקמן מה... והה"ק
 והרש"ס גיטין א' נגל
 בפנים ט"ז (ח) לקמן
 ונחמ"ס חס' שם כסס
 ר"ח, י' פסקוק גני אלס
 נחלת חסיד בל"ה עיני שס.
 (ט) מטה: י"ז (י) ופר חסד
 צ"ק ט' ד"ה פקדוה].

תורה אור השלם

וְאִם אֵין כֵּן חֲשׁוֹבֵה
לְבַטָּא בְּשִׁטָּתוֹ לְהִרְעֵה
אוֹ לְהִיטִיב לְכָל אִשְׁרֵה
יְבַטָּא הָאָדָם בְּשִׁבְעָה
וְנִעְלָם מִמֶּנּוּ וְהָאֵל יָדַע
וְאִשְׁם לְאַחַת מֵאֵלֶּה:
וַיִּקְרָא ה' ד'

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה נאנסה וכו'
שקד הוזה אע"פ:

גליון הש"ס

גמרא מ"ח דהא מסייה
לבן דעת. עין לקמן
דף ז"ג ע"ב תוס' ד"ה
אי: תוס' ד"ה רב וברי
וא"ת דהא תנן. קר הקשה
כיושל' בניטין שס ועין
שס:

לעזי רש"י

פרש"י"ר [פוש"ר"ש].
מערד.

מוסף רש"י

[illegible]

המפקיד פרק שלישי בבא מציעא

גשעריס צשנוועתס להקל
קרבן שנועה שלהס אשס
זיח את אשמו זיל תמים
ליות: גאנסה. ע"י לסטיס

פעמים ששניהם באשם פעמים שהשוכר
בחסמא והשואל באשם פעמים שהשוכר
באשם והשואל בחסמא הא כיצד "כפירת
בממון אשם" כיצד שפתיים חסמא פעמים
ששניהם בחסמא כגון שמתה כדרכה ואמרו
נאנסה שוכר דבין כך ובין כך פטור פטור
בחסמא שואל דבין כך ובין כך חייב מיחייב
בחסמא פעמים ששניהם באשם כגון
שנגנבה ואמרו מתה מחמת מלאכה דתריייהו
קא כפי ממונא דהא מיחייבי וקא פטרי
גפשייהו שוכר בחסמא ושואל באשם כגון

שמתה כדרכה ואמרו מתה מחמת מלאכה
שובר דבין כך ובין כך מיפטר פטור חייב
בחתמת שואל דמחייב במתה כדרכה וקא
פטור נפשיה במתה מחמת מלאכה באשם
שובר באשם ושואל בחטאת כגון שנגנבה
ואמרו מתה כדרכה שובר הוא דמחייב
בגניבה ואבידה וקא פטר נפשיה במתה
כדרכה באשם שואל דבין כך ובין כך חייבו
מיחייב בחטאת מאי קמ"ל לאפוקי מדרכי
אמי ^א ואמר כל שבועה שהדיינים משביעים
אותה אין חייבין עליה משום שבועת ביטוי
שנאמר 'או נפש כי תשבע לבטא בשפתים
כי תשבע מעצמה קמ"ל דלא כר' אמי
^ב אחמר שומר שמסר לשומר ^ג דלא אמר פטור
וור' יוחנן אמר דחייב אמר אבי' למעמיה דרב
לא מבעיא שומר חנם שמסר לשומר שבר
דעלווי עלייה לשמירתו אלא אפילו שומר
ששבר שמסר לשומר חנם דגרועי גרעה
לשמירתו פטור ^ד מאי מעמא דהא מסרה לכן
דעת ולמעמיה דר' יוחנן הלא מבעיא שומר
שבר שמסר לשומר חנם דגרועי גרעה
לשמירתו אלא אפי' ש"ח שמסר לשומר
שבר דעלווי עלייה לשמירתו חייב דא"ל
^ה אין רצוני שיהא פקדוני ביד אחר אמר רב
חסדא הא דרב ^ו לאו כפירוש אחמר אלא
מכללא דהנהו גינאי דכל יומא הוו מפקדי
מריהו גבה דההיא סבתא יומא חד
אפקדינהו לגבי חד מינייהו שמע קלא בי
הלולא נפק אול אפקדינהו לגבה דההיא
סבתא אדאול ואחא אגנוב מרייהו אתא
לקמיה דרב ופטריה מאן דחזו סר משום
שומר שמסר לשומר פטור ולא אמר שזאי
התם דכל יומא נמי אינהו גופייהו גבה

דההיא סבתא הוו מפקדי להו יתיב ר' אמי
יה ר' אבא בר ממל ר' אמי השוכר פרה
בדרכה ישבע השוכר שמתה כדרכה והשואל
ליה אין רצוני שיהא פקדוני ביד אחר א"ל
ר' (רשות הבעלים) להשאל אי הכי לבעלים
מתיב רמי בר חמא ר' המפקד מעות אצל
סוֹסֵן לבגו ובתו הקמנים וינעל בפניהם שלא
השומרים טעמא דקמנים הא גדולים פמור
פקדוני ביד אחר אמר רבא ר' כ"ל המפקד
על

פו באונגס פטור הכא כשמקר לשומר אחר חייב' דהתם
אגלאי מילתא שאותו הכל ואותו מקום היה מסוכן יו
יל החולי וכן קאמר אב"י לקמן דאפי' למ"ד פטור הכא חיי

לו.

שובר דעווייב בנייה ואבירה. מכאן יש להוסיף להלכה כמ"ד
דשוכר בשומר שכן דמי וכן מוכח ברש אלתנה לבי"ג
(יומא פ"א: וכן פרק השואל (לקמן דף פ"א: וס) גבי מרימר בר
נחמיה אוגר כוונתו לבי חזא"ל:

מאי למימר להאשוק
ומדשמואל דלמר פ"ג דשבויות (ד) יכול
(ה) דשבויות שטרו ליחא אלף ביבול
ליתות להבא אלף שבויות שזרק פלוני
לגור לים פטור שאין יכול לומר
שבויות שזרקו והבא מעייב שבויות
כי נשבע שנאנסה אע"פ דליחא
גלגלה: **ר"ב** אמר פטור. וז"ל
והא חנן פ"ג דגיטין (דף כט.) אם
לאמר טול הימנה חפץ פלוני לא ישלמו
ציד אחר וי"ל דאע"ג דאשוק להפקידו
ציד אחר מי"מ נשביל כך אינו
חייב למרו:

[illegible]

דיפאל דאורכני לא היה האונס ראוי
להמית כהמה וז דמיד שגזאת שס

עין משפט
נר מצוה

[illegible]

רבינו חננאל

[illegible]